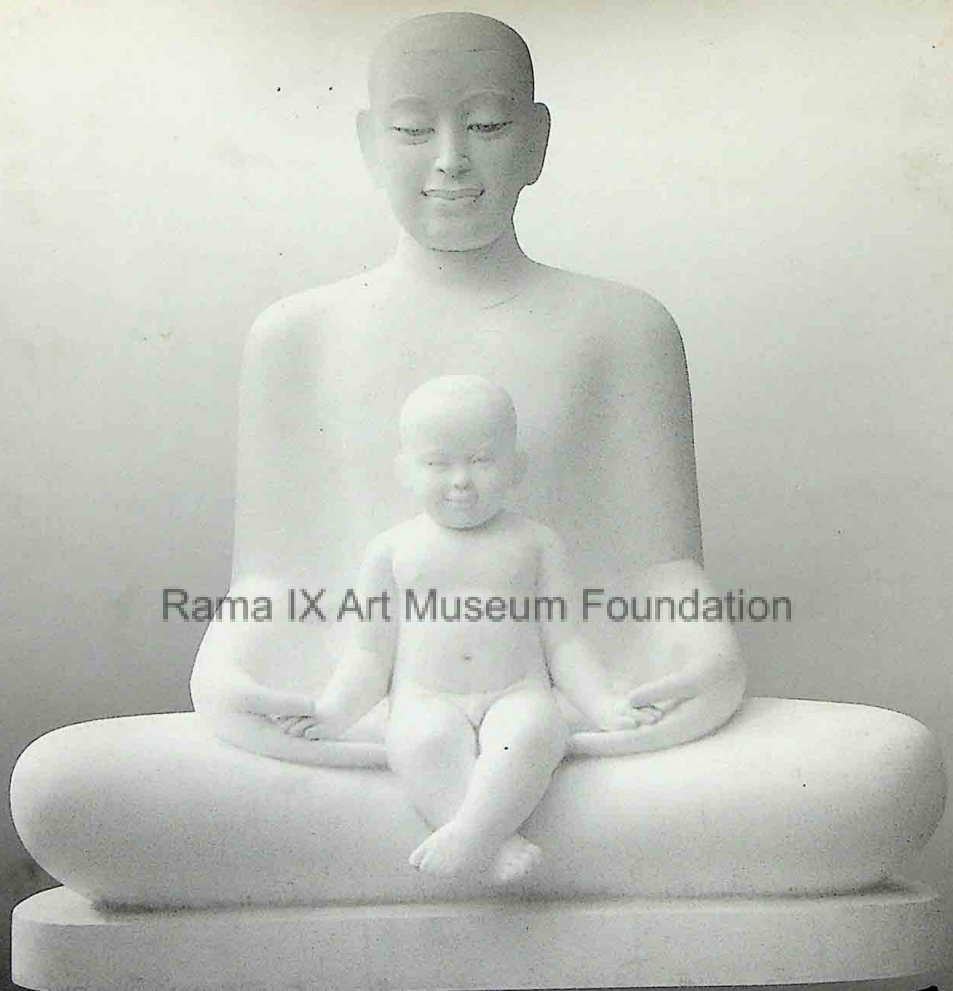

A white sculpture of a seated Buddha figure, likely made of stone or plaster, with a serene expression and closed eyes. A small child is seated on the Buddha's lap, also with a serene expression. The Buddha figure is in a meditative pose, with hands resting on the knees. The child is also in a meditative pose, with hands resting on the knees. The sculpture is set against a plain, light-colored background.

Rama IX Art Museum Foundation

6-CAT-2-0150
SOL-0240-06-2544

“เงาสะท้อนแห่งความปรารถนา”

ของ

นนทิวรรณ จันทะพะลิน

Rama IX Art Museum Foundation

ณ หอศิลปวัฒนธรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
25 มิถุนายน - 13 กรกฎาคม 2544

๑๐๔-๐๗๕๐-๐๕-๒๐๐๑

๕-๕๒๙-๓-๐๑๕๐

Rama IX Art Museum Foundation

ศิลปะยืนยาว ชีวีตสั้น
ARS LONGA VITA BREVIS

ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสอ้าน

โครงการนิทรรศการประติมากรรม

॥१॥

อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะผะลิน

หอศิลปวัฒนธรรมระยองและภาพพิมพ์ ได้จัดโครงการจัดนิทรรศการศิลปะเพื่อเผยแพร่เกียรติคุณของศิลปิน ผู้สร้างวรรณกรรมทางวัฒนธรรมมาอย่างต่อเนื่อง โดยนำเจ้าฟ้าวัชรวัตินพรัตน์เป็นเกียรติ มาจากงานศิลปกรรมศึกษาจากสถาบันใด

ผู้อำนวยการและคณะกรรมการหอศิลป เป็นผู้เสนอชื่อและคัดเลือกศิลปินที่มีผลงานโดดเด่นมาจัดนิทรรศการครั้งนี้ ซึ่งหอศิลป

เป็นผู้นำในการจัดการนิทรรศการครั้งนี้จึงขอเชิญมา โดยศิลปินไม่ต้องส่งผลงานเข้าประกวด ทั้งนี้

ส่วนที่ ๖ เป็นเรื่องเกี่ยวกับโครงการงานนี้ หรือคิดไว้ถึงเรื่องความสำคัญและคุณค่าของงานศิลปะและการประติมากรรมที่ปัจจุบัน มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสำคัญไปสนับสนุนในด้านจิตวิทยาการที่มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีมีชื่อเสียงทางด้านงานศิลปะ ดังนั้นจึงมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะและการประติมากรรม ตลอดจนการศึกษาศิลปะและการประติมากรรมและการหาว่ากระทรวงวัฒนธรรมควรทำอะไรในทางนี้บ้างในขณะนี้ยกมา ส่วนเหตุผลสำคัญกว่านั้นว่าทำไมจะต้องหาตัวศิลปินประติมากรขึ้นมา นั่นคือ เพื่อเป็นภาพที่สื่อถึงพระคุณของคณะตราสารกิตติมศักดิ์ เพราะนี่เป็นงานที่ประติมากรเป็นผู้ดูแล และเป็นคนประติมากรหรือศิลปิน หากภาพการศึกษานี้ยังมุ่งแต่จุดนี้แล้ว คณะจิตวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ก็อาจจะไม่มีการทำกันก็เห็นเป็นความจำเป็นและจำเป็นโดยเป็นแผนที่ ดังนั้นจึงมีใจเป็นจริงจะแบ่งที่เราจะขอของคณะจิตวิทยาเพื่อใช้ประติมากรรมและผลงานศิลปะสถาปัตยกรรมกันยกมาเท่านั้น

อาจารย์มนตรีธรรม จันทะและสิน ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาประถมศึกษาของคณะศึกษการประถมศึกษาและการพัฒนา
มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นผู้บริหารที่มีชื่อเสียงที่โดดเด่นของประเทศไทย และเป็นบุคคลที่รักการศึกษามาก่อนที่จะมาช่วย
ก่อตั้งโรงเรียนแห่งนี้ แม้จะเป็นการศึกษาภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2513 ที่มหาวิทยาลัยบิงแฮมตัน สหรัฐอเมริกา อาจารย์มนตรีธรรม
จันทะและสิน ซึ่งเป็นผู้บริหารที่มีความสามารถในทางภาษาอังกฤษและการบริหารงาน ได้เข้าร่วมกับคณะ ในระหว่างปี พ.ศ. 2513
ไปต่างประเทศ หรือโดยนัยยะ ตลอดจนมีความเชี่ยวชาญทั้งทางด้านบริหารและการสอนและมีความสามารถสูง และจากประสบการณ์
ของอาจารย์มนตรีธรรม จันทะและสิน ในระหว่างนี้ทั้ง 2 มักจะมีเนื้อหาที่ผ่านปรากฏทางพุทธศาสนาเป็นส่วนใหญ่ โดยคิดและจัดการงาน
ให้เป็นไปตามข้อของคณะ ตลอดจนความสามารในการสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้บริหารขององค์กรเป็นอย่างดี จึงได้จัดตั้งภาควิชาคณะและภา
วประถมศึกษาของอาจารย์มนตรีธรรม จันทะและสิน ตั้งอยู่ที่วัดจันทน์ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคการฆาตกรรม หรือไปไกลดอร์ สันติ
หรือโดยนัยยะ เพื่อเป็นการเผยแพร่งานด้านศิลปะสาขาประถมศึกษา ตลอดจนดึงดูดเกียรติและความสามารถของประชากรที่เข้ามาในป
ที่ประชุมที่วัดศาลาแดง

[illegible]

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤษณา หงษ์ชูเขต
ผู้อำนวยการหอศิลป์และจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

ชื่อโครงการ

นิพนธ์การประติมากรรมของอาจารย์มนตรีธรรมณ์ จันทะยะ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ขอคือคณะจัดการมหรสพและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งทำพระ

МАКПАРНАКЪЛ

อาจารย์นิพนธ์วรรณ จันทะและนิล ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาประถมศึกษาของคณะศึกษครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดิฉันได้มีโอกาสได้ไปศึกษาดูงานที่โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต และได้มีโอกาสได้พบกับคุณครูและนักเรียนที่โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งคุณครูและนักเรียนได้มีโอกาสได้ไปศึกษาดูงานที่โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต และได้มีโอกาสได้พบกับคุณครูและนักเรียนที่โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งคุณครูและนักเรียนได้มีโอกาสได้ไปศึกษาดูงานที่โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต และได้มีโอกาสได้พบกับคุณครูและนักเรียนที่โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

992-9527E

1. เพื่อทราบว่ามีผลอย่างไรต่อทัศนคติในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานบริหารงานทั่วไป จังหวัดยะลา และไม่จำเป็นต้องเป็นผลดีมากรวมตลอดทั้ง หรือ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานไม่ต่างระหว่างเจ้าพนักงานโยธาไปให้ แต่อยู่ปลายสุดของ สัมฤทธิ์ผล โดยเปรียบเทียบ หรือกับ มาจัดแสดงงานเกี่ยวกับ การเป็นพลเมืองที่ดีในการดำเนินงานต่อไป
2. เพื่อเป็นแบบอย่างหรือตัวอย่างสำหรับข้าราชการและนักศึกษาเพื่อใช้ในการศึกษาผลงานโดยรวมทั้งของเจ้าพนักงานบริหารงานทั่วไป
3. เพื่อเป็นความรู้สึกร่วมกันและมีความต้องการงานคือประจักษ์ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานบริหารงานทั่วไป จังหวัดยะลา

ประเภทของงาน

ประติมากรรมขนาดเล็กและขนาดกลาง ทั้งประติมากรรมลอยตัวและประติมากรรมฐาน ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคแกะไม้ หลั่นปูนปลาสเตอร์ สัมฤทธิ์ หินหรือโลหะ

กำหนดเวลา และสถานที่

นิทรรศการจัดแสดงระหว่างวันที่ 25 มิถุนายน - 13 กรกฎาคม 2544 ณ หอศิลป์/คณะจิตรกรรมและประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพฯ โดยมีพิธีเปิดในวันที่ 25 มิถุนายน 2544

ผู้ดำเนินโครงการ

คณะกรรมการดำเนินงานประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤษณา พงษ์สุดอน ประสานกรรมการ
2. อาจารย์ณัฏฐ์ ภินนวิทย์ ที่ปรึกษาและรองประธานกรรมการ
3. อาจารย์ปัทมพร พงษ์เจริญ กรรมการ

4. อาจารย์โทโรจันต์ วัฒนชน	กรรมการ
5. อาจารย์ณณณจิตร ชุมวงศ์	กรรมการ
6. อาจารย์สิทธิชัย ปรีชญาทิกุล	กรรมการ
7. อาจารย์สาครินทร์ เครืออ่อน	กรรมการ
8. อาจารย์ฤทธยา รุณน้อย	กรรมการ
9. นางสาวอังณา ณะคุปต์	กรรมการและเลขานุการ
10. นางสาวอารยา อังท่วไธศรี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
11. นางสาวอดดา สันติวิจิตร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

-งบประมาณ ประมาณ 200,000 - บาท (สองแสนบาทถ้วน)

- ค่าจัดพิมพ์สิ่งพิมพ์เผยแพร่และดูจิตร (ขนาด A4 8 หน้ายก จำนวน 1,500 เล่ม) ประมาณ 160,000 - บาท
- ค่าจัดกิจกรรมทางวิชาการ 15,000 - บาท
- ค่าเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ 10,000 - บาท
- ค่าจัดสิ่งของในพิธีเปิด 5,000 - บาท
- ค่าติดตั้งนิทรรศการ 10,000 - บาท

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ศิลปิน นักเขียนนักศึกษาศิลปะ และสาธารณชนมีโอกาสนำเสนอ และศึกษาแนวทางการสร้างสรรค์ศิลปะของประติมากรท่านนี้
2. สร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการสร้างสรรค์งานประติมากรรมร่วมสมัยในประเทศไทย โดยมีผลงานของศิลปินผู้เป็นตัวอย่าง ซึ่งจะก่อให้เกิดความนิยมและหาวิธีส่งเสริมศิลปินของศิลปะสาธารณะและการประติมากรรม
3. กระตุ้นให้นักศึกษาศิลปะและศิลปินสืบต่อและพัฒนาศิลปะการสร้างสรรค์งานประติมากรรมให้ยืนยาวต่อไป

นนทิวรรณ จันทนะพะลิน

Rama IX Art Museum Foundation

ประวัติชีวิตและผลงาน

นันทวรรณ จันทะมะสิน เกิดเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2489 ที่ตำบลท่าพระ อำเภอบางกอกใหญ่ จังหวัดธนบุรี เป็นบุตรของนายจันทน์ และนางหิรัญ จันทะมะสิน ได้เข้าเรียนระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนเทศบาลวัดพิศมัย และระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนศรีวิภาภักดี จากนั้นในปี พ.ศ. 2505 จึงเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนช่างศิลป์ กรมศิลปากร ในปี พ.ศ. 2508 เข้าศึกษาศิลปะในคณะจิตรกรรมและประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร และเข้าศึกษาปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาประติมากรรม เมื่อปี พ.ศ. 2513 และศิลปมหาบัณฑิต สาขาเดียวกัน เมื่อปี พ.ศ. 2522 จากมหาวิทยาลัยศิลปากร นอกจากการศึกษาในประเทศไทยแล้ว ในปี พ.ศ. 2523 นันทวรรณยังได้รับทุนไปเรียนเรื่องการดัดหินอ่อน ที่เมือง Carrara ประเทศอิตาลี เป็นเวลา 6 เดือน จากนั้น ในปี พ.ศ. 2530 ยังมีโอกาสได้ไปงานศิลปะในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลา 45 วัน อีกด้วย

ชีวิตในวัยเด็กที่อยู่ท่ามกลางธรรมชาติ ซึ่งเป็นเรื่องชวนฝันแน่นอน และหากมีโอกาสได้ทำความรู้จักมักคุ้นกับศิลปินจากชาติต่าง ๆ ที่มาเช่าบ้านป่าวสองเขาอยู่ นับเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้ชีวิตวรรณได้สนใจเรื่องเขียนศิลปะ สำหรับแรงบันดาลใจในเรื่องนี้ นันทวรรณได้กล่าวไว้ว่า

“สำหรับตัวผม ชอบศิลปะมาตั้งแต่เด็ก ตอนอยู่ ม.5 ก็ได้มารู้จักกับศิลปินกลุ่มหนึ่งที่มาเช่าบ้านอยู่แถวๆ บ้านผม เป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงมาก ซึ่งพวกนั้นคือครู อาจารย์ อาจารย์ชื่อยะยา รวมทั้งอาจารย์ประยูร ท่านก็เรียนกันอยู่ด้วยเหมือนกัน ผมก็ไปเล่นอยู่ทั้งที่เล่นแล้วเกิดความรู้สึกพอใจ ยุคนั้น แล้วก็มีรู้จักโรงเรียนช่างศิลป์ นี่ก็เป็นศิลปินที่รักกันมาก รู้สึกว่าผมเป็นชีวิตชีวาแบบหนึ่งที่มีความลึกซึ้ง เหมือนเราเข้าไปในสิ่งที่มันมีนะ มีจินตนาการ มีความคิดฝัน ทำให้เกิดความรักและความตั้งใจในการเขียน และทว่าความสนใจความรัก ความพอใจจนกระทั่งมาเป็นครูบาอาจารย์ มีหน้าที่ที่จะต้องสอนและสร้างสรรค์”

(คอลเลกชันแอนดริว อาร์. ปีที่ 6 ฉบับที่ 30, 2537, หน้า 150)

นอกจากนี้ นันทวรรณยังได้อธิบายถึงเหตุผลในการเลือกเรียนสาขาวิชาประติมากรรมเป็นวิชาเอกไว้อย่างน่าสนใจว่า

“ผมเริ่มเขียนศิลปะที่โรงเรียนช่างศิลป์ เป็นเวลา 3 ปี และเขียนต่อที่คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์เป็นเวลา 5 ปี รวม 8 ปี ในระยะแรกของการศึกษานั้น ผมก็วิชาจิตรกรรมมาก มีเวลาว่างเมื่อใดก็จะออกตระเวนเขียนรูป ส่วนในแง่เขียนด้วยสีน้ำ ส่วนวิชาประติมากรรมนั้นจะพาเฉพาะในเวลาที่เรียนเท่านั้น การศึกษาทำให้อยู่ต้องพิจารณาเลือกเรียนวิชาใดวิชาหนึ่ง คือในการเรียนชั้นปีที่ 4-5 ของคณะจิตรกรรมนั้น นักศึกษาจะต้องเลือกเรียนวิชาเอกเพียงวิชาเดียว หลังจากที่ได้พิจารณาแล้ว ผมก็เลือกเรียนสาขาวิชาประติมากรรมเป็นวิชาเอก ผมชอบสิ่งที่เลือกคือ วิชาจิตรกรรมถึงแม้จะเป็นวิชาที่สนุกมาก แต่ผมทำไม่ได้ดีนัก แต่วิชาประติมากรรมถึงแม้จะไม่ได้จิตรกรรม แต่ผมทำได้ดีกว่า และได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์สูง ซึ่งคะแนนนี้เป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจของผม อย่างไรก็ตามเมื่อผมได้ศึกษาประติมากรรม ในชั้นปีที่ 4 และ 5 แล้ว ทำให้ผมเชื่อมั่นว่าผมได้ตัดสินใจถูกต้องแล้ว”

(แถว) ชิดธาร : นันทวรรณ จันทะมะสิน ใน : ตกแต่ง ปีที่ 8 ฉบับที่ 89, ตุลาคม 2528, หน้า 95-96 ।

หลังจากจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว ในปี พ.ศ. 2514 คือปีบ่มเพาะจิตใจเข้ารับราชการเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาประติมากรรม ของคณะจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากรที่เชียงใหม่

นันทวรรณ เป็นศิลปินที่สร้างผลงานศิลปะอย่างต่อเนื่อง ตลอดระยะเวลาที่ 30 ปีของการประกอบอาชีพประติมากร เขาได้รับรางวัลเกียรติยศอันนับ 2 เหรียญเงิน ประติมากรรม ประติมากรรม 3 ครั้ง และได้รับรางวัลเกียรติยศอันนับ 3 เหรียญทองแดง ประติมากรรม ประติมากรรม 2 ครั้ง ในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 19-22 และ 24 ในปี พ.ศ. 2527 คือปีที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้แทนประเทศไทยของประเทศไทยให้ร่วมแสดงศิลปกรรมร่วมกับศิลปินของอาเซียน เพื่อนำไปจัดแสดงในสวนสาธารณะคนละ 1 ชิ้น ในโครงการ 3rd ASEAN Sculpture Symposium ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ผลงานประติมากรรม “กรวดกรากา” ของนันทวรรณยังถูกจัดแสดงและอยู่ในใจกลุ่มสวนสาธารณะ Taman Sempati ในกรุงจาการ์ตาจนถึงปัจจุบัน

นอกจากผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะที่สำคัญดังกล่าวแล้วทางด้านงานด้านจิตรกรรม นันทวรรณยังเคยดำรงตำแหน่งราชการที่สำคัญอีกมากมายหลายตำแหน่ง อาทิเช่น หัวหน้าภาควิชาประติมากรรม (2523-2527) คณะคณะจิตรกรรมฯ (2527-2531 และ 2538-2542) ผู้อำนวยการหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (2532-2533) และนายกสมาคมประติมากรไทย (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 จนถึงปัจจุบัน) สำหรับงานด้านการบริการสังคม ประติมากรผู้นี้ได้รับเชิญให้เป็นทั้งปกริชาประธานกรรมการ กรรมการ และผู้กรรมการของโครงการสำคัญต่างๆ มากมาย รวมทั้งเป็นกรรมการคัดเลือกศิลปินดีเด่นศิลปกรรมต่างๆ อีกนับไม่ถ้วน

นันทวรรณเป็นประติมากรผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะเป็นอยู่อย่างมากร เพราะนอกจากเขาจะเคยได้แสดงผลงานประติมากรรมร่วมกับศิลปินคนอื่น ๆ ในประเทศไทยเป็นจำนวนมากไม่ต่ำกว่า 35 ครั้งแล้วยังได้โอกาสได้ไปแสดงผลงานร่วมกับศิลปินชั้นนำจากต่างประเทศ เช่น เดนมาร์ก อิตาลี สหรัณนิกร สาธารณรัฐโปรตุเกสจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ เวียดนาม และอินโดนีเซียอีกด้วย

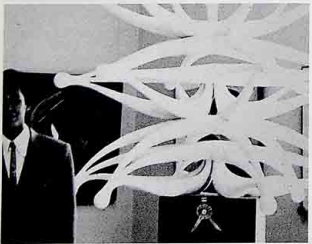
เงาสะท้อนแห่งความปรารถนา

ของ

นันทิวรรณ จันทะผะลิน

นันทิวรรณ จันทะผะลิน เป็นประติมากรที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งของประเทศไทย และเป็นศิลปินที่สร้างผลงานศิลปะมาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานกว่า 30 ปี ผลงานประติมากรรมของเธอจะมีทั้งแนวนามธรรมและรูปธรรม วัสดุที่ใช้ในการสร้างองค์ประกอบงานหลากหลาย แต่ไม่ว่าจะเป็นประติมากรผู้หนึ่งจะถ่ายทอดความรู้สึกของเธอในงานประติมากรรมที่ทำได้ ไม่ว่าจะเป็นปูนปลาสเตอร์ สัมฤทธิ์ โครเมียม หรือแก้ว เธอก็สามารถพิสูจน์ให้ผู้ชมได้ถึงความชำนาญทางเทคนิค นิยมใช้ แก้ว และ การนำเสนอสื่อที่เรียบง่ายของเธอได้อย่างชัดเจนเสมอ

ในช่วงแรกซึ่งเป็นระยะเวลาแห่งการศึกษาค้นคว้าเนื้อหาและแนวทางในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ผลงานประติมากรรมของศิลปินผู้นี้จะมีทั้งแนวรูปธรรมและนามธรรม นันทิวรรณจะนำธาตุทรงกลมมนุษย์และสัตว์มาใช้ในการเขียนรูปและการสร้างงาน เธอจะศึกษาลักษณะทางกายวิภาค ตลอดจนสีหน้าและท่าทางของมนุษย์และสัตว์ เพื่อนำมาถ่ายทอดลงในงานประติมากรรม ผลงานในระยะแรกของเธอช่วงเวลานี้ ได้แก่ "เงาสะท้อน" (รูปที่ 1) "คุนเคิด" (รูปที่ 2) และ "หญิงเปื้อนเชื้อ" (รูปที่ 3) การศึกษาอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์จากสีหน้าและท่าทางเป็นแรงบันดาลใจให้เธอสร้างประติมากรรมแนวนามธรรมขึ้นมาเป็นรูปที่ 4 โดยให้เส้นตรงและเส้นโค้งมาแทนค่าความรู้สึกที่แสดงออกถึงความสุข ในด้านสีสัน ความสูงต่ำ เส้นโค้ง และ ความลงนัยทางอารมณ์ (เส้นตรง)

2

3

5

6

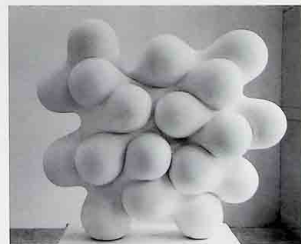

7

ผลงานในช่วงที่สะท้อนให้เห็นความสนใจในการสร้างองค์ประกอบแนวนามธรรมของศิลปินผู้นี้อย่างชัดเจน ความประทับใจในรูปทรงเรขาคณิตของศิลปินผู้นี้มีแนวโน้มให้เห็นถึงรูปทรงสี่เหลี่ยมในงาน "สลักไม้" ชิ้นบางชุดหนึ่ง ซึ่งมีประมาณ 6-7 ชิ้น ประติมากรรมเหล่านี้ได้มาจากการทดลองของศิลปิน ความสนใจของศิลปินผู้นี้ในรูปทรงเรขาคณิตและความโค้งมนของรูปทรงเรขาคณิตที่แตกต่างในแง่หนึ่ง โดยกำหนดให้รูปทรงเรขาคณิตที่เกี่ยวกับรูปทรงเรขาคณิตอยู่ในแง่หนึ่งที่มีมุมสูง รูปที่ 5 และ 6 จากนั้นจึงใช้วัสดุวัสดุให้เรียบสนิทเพื่อสร้างประติมากรรมที่ชวนชมและดึงดูด ความสนใจที่ของประติมากรรมที่ขึ้นรูปขึ้นจากการทดลองเหล่านี้ที่แสดงออกถึงของเส้นขอบเขตทำให้รูปทรงที่ออกมาดูเรียบง่ายและดูเป็นอิสระในแง่หนึ่ง

ปัญหาทางเทคนิคอันเนื่องมาจากลักษณะที่เป็นรูปทรงไม้ ซึ่งขัดขวางอิสระในการเขียนเส้นโค้งและการประกอบที่นำจะออกมาจากภายในของรูปทรงที่กำหนดขึ้น ทำให้ศิลปินต้องสนใจเปลี่ยนเทคนิคที่ใช้ในการสร้างงานจากการสลักไม้มาเป็นกรับนันทิวรรณ ผลงานชุด "เติบโต" (รูปที่ 7) และ "สัมผัสสภาพ" (รูปที่ 8) ที่สร้างขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2516 - 2517 แสดงถึงลักษณะของผลงานชุด "สลักไม้" เป็นการนำเอารูปทรงที่เรียบง่ายและนามธรรมมาจัดเรียงและเกาะเกี่ยวกัน ในลักษณะเป็นรูปทรงและเส้นตรง เพื่อเน้นสัมผัสสภาพที่เกี่ยวเนื่องและการเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เช่นเช่นเดียวกับชีวิตมนุษย์ในสังคม

ในปี พ.ศ. 2517 เมื่อนันทิวรรณเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาประติมากรรมในมหาวิทยาลัยศิลปากร เธอได้สังเกตเห็นว่าประติมากรรมของชาวตะวันตกสร้างที่เน้นให้เห็นความแข็งแรงที่ซ่อนอยู่ภายใน ส่วนประติมากรรมของประติมากรงานที่ศิลปินผู้นี้สนใจนั้นเป็นรูปทรงที่เรียบง่ายและดูเป็นอิสระในแง่หนึ่ง โดยกำหนดให้รูปทรงเรขาคณิตที่เกี่ยวกับรูปทรงเรขาคณิตอยู่ในแง่หนึ่งที่มีมุมสูง รูปที่ 5 และ 6 จากนั้นจึงใช้วัสดุวัสดุให้เรียบสนิทเพื่อสร้างประติมากรรมที่ชวนชมและดึงดูด ความสนใจที่ของประติมากรรมที่ขึ้นรูปขึ้นจากการทดลองเหล่านี้ที่แสดงออกถึงของเส้นขอบเขตทำให้รูปทรงที่ออกมาดูเรียบง่ายและดูเป็นอิสระในแง่หนึ่ง

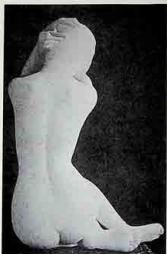

8

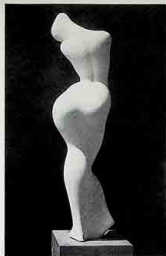
ปี พ.ศ. 2517 - 2520 รูปที่ 9, 10 และ 11) จึงเป็นการทวนถามถึงคุณค่าการสร้างสรรคงานในแบบรูปธรรมที่เกิดขึ้นของประติมากรผู้นี้ ซึ่งถ้าหากถามถึงงานที่สำคัญและแสดงถึงให้เห็นถึงการคิดค้นของรูปแบบ เนื้อหา และการนำเสนอของประติมากรนั้นจะเห็นได้ขึ้นยาวไป พ.ศ. 2523 หรือหลังจากที่เขาได้กลับมาจากการทำงานศิลปะทางด้านเทคนิคการสลักหินอ่อนในประเทศอิตาลีแล้ว ผลงานชุด "ความปรารถนา" จึงเกิดขึ้นโดยการสะท้อนภาพความปรารถนาที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในรูปธรรมที่ซ่อนไม่ไว้ในจิตรกรรมแต่เป็นการค้นพบและแสวงหาเพื่อให้เห็น "ความปรารถนา" ในสื่อนั้นนับเป็นผลงานที่ดีที่สุดของประติมากรนี้

ความหลงใหลในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่จะยึดครองผลงาน ความชอบและความสมบูรณ์แบบเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวของประติมากร ตลอดจนความสนใจในสาขาวิชา สัตว์ และพืชทาง ที่สะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นพื้นฐานสำคัญในการที่ศิลปินรูปนี้แบบการสร้างสรรคงานประติมากรรมของประติมากรนี้ ที่มีจะเน้นคุณค่าทางด้านรูปทรง ปริมาตร โครงสร้าง เส้นขอบเขต และพื้นผิวของวัสดุ

ประติมากรรมชุด "ความปรารถนา" รูปที่ 12, 13, 14 และ 15) จะเน้นรูปธรรมที่มองเห็นและประติมากรรมกลุ่ม คือเป็นได้มาหาโครงสร้างและปริมาตรของมนุษย์มาเป็นแบบ และมาเป็นสื่อในการแสดงออกทางรูปทรง แต่จะตีความรายละเอียดที่ไม่น่าเป็นที่ยึดถือการยกย่องต่อเน้นความเรียบง่ายภาพของสื่อการกระตือรือร้นอันเป็นอิสระของเส้นขอบเขตที่สะท้อนสภาวะแห่งจิตที่นำอันด้วยภาพและแนวของไฟปรารถนา และความพยายามเป็นแบบให้คำไว้ได้มาซึ่งสิ่งที่

9

12

13

15

10

11

ทนเหนียว ถึงแม้ว่ารูปทรงใหม่ที่ศิลปินคิดค้นขึ้นจะยังคงมีความใกล้เคียงกับรูปทรงของมนุษย์อยู่ แต่การตีความและตีความได้ด้วยการของเขา โดยที่การจะตีความจะยึดครองเส้นแน เส้นเอ็น หรือ โครงกระดูก ก็ไม่ทำให้รูปทรงเหล่านี้ดูพิศอกพิการไป

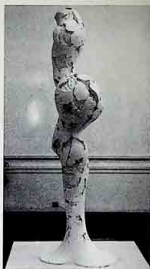
ประติมากรรมที่อยู่ในชุด "ความปรารถนา" มีจำนวนรวมหลายรูป นอกจากนั้นยังถูกนำมาตีความโดยความคิดเป็น "คู่รักในความรัก" รูปที่ 16 และ "ภราดรภาพ" รูปที่ 17 อีกด้วย ที่น่าสนใจคือ "ความปรารถนา" ของปี พ.ศ. 2525 และ 2526 รูปที่ 18 และ 19 ที่ศิลปินได้นำเอารูปทรงทางเพศศาสตร์มาที่เกี่ยวกับภาพลักษณ์และการแตกตัวของจิต ฆาตกรรมที่เห็นเข้าไปในเนื้อหาสาระเดิม ที่แม้ว่ารูปธรรมที่ศิลปินได้มีลักษณะคล้ายกับที่ผู้ทรง สะท้อนภาพชีวิตมนุษย์ที่มีมากมายที่ซ่อนเร้น แสงเงา และไร้คำไว้ ในสิ่งที่ไม่มีภาพ จากงานจึงดูแตกต่างไปและเห็นผลออกไปไม่สิ้นสุด นอกจากนั้นถ้าหากถามถึงคุณค่าของประติมากรที่คิดค้นโดยรูปแบบการสร้างสรรคงานที่ต่อเนื่อง โดยให้ประติมากรรมชุดเดิมมาเป็นพื้นฐาน เช่น "ความปรารถนา" รูปที่ 20 ที่เน้นปริมาตรที่หนาหนัก และ "ความปรารถนา" รูปที่ 21) ที่มีลักษณะรูปทรงให้ดูประติมากรรมเหล่านี้

16

16

22

ความคิดริเริ่มในพุทธศาสนาต่อความงามซึ่งและความยึดมั่นในพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำให้ประติมากรผู้มีถิ่นกำเนิดทางภาคกลางนามาเป็นแนวคิดในการสร้างสรรคงานประติมากรรมชุดใหม่ เช่น “ร่างกายจิตใจ” ในภาพแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า 22) และ “พุทธประติมากรรม” (รูปที่ 23) ถึงแม้ว่าผลงานชุดใหม่นี้จะมีเนื้อหาที่แตกต่างไปจากชุด “ความปรารถนา” แต่เขาก็ยังคงเห็นความเป็นพระธรรมอันมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างรูปธรรมที่ซ่อนอยู่ และสิ่งอื่น ๆ แต่ความซับซ้อนและความละเอียดอ่อนของเส้นโค้งในรูปทรงของประติมากรรมชุดใหม่นี้ได้สะท้อนและรุนแรงเช่นเดียวกับที่ปรากฏอยู่ในประติมากรรมชุด “ความปรารถนา” แต่เป็นเส้นที่ขรุขระถึงพลังแห่งการเคลื่อนไหวที่หนักแน่น มั่นคง และสงบนิ่ง ความเรียบง่ายและความจริงแก่พระเครื่องที่นำมาใช้ของประติมากรรมชุดนี้คือภาพสะท้อนคำสั่งสอนของพุทธศาสนาที่ไม่ซับซ้อน ชัดเจน และเป็นความจริงที่แท้แน่นอน

วิถีทางแห่งการสร้างสรรคศิลปะของพระธรรมวินัย ได้เริ่มต้นด้วยการศึกษาแบบจากธรรมชาติหรือจากสัตว์และคนของสัตว์ จากนั้นจึงมุ่งพยายามที่จะแสดงภาพที่มองเห็นมาจนมาเป็นสื่อในการถ่ายทอดความคิดและความรู้สึก ตลอดจนการบรรยายและถ่ายทอดทัศนคติใหม่ๆ ที่มีอยู่ในใจของศิลปินมาเป็นผลงานชุด “ความปรารถนา” ขึ้น และในท้ายสุดประติมากรผู้นี้ก็ได้พบกับแสงสว่างแห่งปัญญาอันสมบูรณ์ในการสร้างสรรคงานประติมากรรม เจกเช่นเดียวกับกาวสันเพนส์ซึ่งพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ ซึ่งทำให้เขาเป็นผู้นิ ผู้ตื่น และผู้เบิกบาน ดังนั้นจึงเขาจะกล่าวได้ว่า ผลงานประติมากรรมที่เป็นได้คือภาษาอันงดงามของประติมากรผู้นี้คือแสงสะท้อนแห่งความปรารถนาของพระธรรมวินัย จันทะและนิรันดร์ อย่างแท้จริง

Rama IX Art Museum Foundation

19

20

21

23